

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาวของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของประเทศไทยในกลุ่ม TIP รวมถึงศึกษาความเป็นเหตุเป็นผลระหว่างอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของประเทศไทยในกลุ่ม TIP โดยอาศัยข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลาเป็นรายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2551 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 รวมทั้งสิ้น 120 เดือน แบบจำลองทางเศรษฐกิจที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาวของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลประเทศไทยในกลุ่ม TIP จะใช้วิธีของ Johansen and Juselius (1990)

ผลการศึกษาความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาวพบว่าอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของประเทศไทยในกลุ่ม TIP อายุคงเหลือ 1 ปี มีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพต่อกันในระยะยาวย แต่ในทางกลับกัน อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของประเทศไทยในกลุ่ม TIP อายุคงเหลือ 10 ปี ที่ใช้เป็นตัวแทนของอัตราดอกเบี้ยระยะยาวของประเทศไทย อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ไม่มีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพต่อกันในระยะยาว

เมื่ออัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของประเทศไทยในกลุ่ม TIP อายุคงเหลือ 1 ปี มีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาว จึงทำการศึกษาต่อว่า ในระยะสั้นตัวแปรแต่ละตัวจะมีการปรับตัวอย่างไร หากมีตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเบี่ยงเบนออกจากคุณภาพ หรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงออกจากคุณภาพในระยะยาว ผลการศึกษาพบว่า อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยและอินโดนีเซีย มีการปรับตัวลดลงด้วยขนาดเท่ากับ -0.015895 และ -0.075930 ตามลำดับ เพื่อให้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของทั้งสองประเทศกลับเข้าสู่คุณภาพในระยะยาวอีกครั้ง ในขณะที่การปรับตัวในระยะสั้นเพื่อเข้าสู่คุณภาพในระยะยาวของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลฟิลิปปินส์ พบว่าตัวประมาณค่าการปรับตัวของประเทศไทยฟิลิปปินส์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุ 1 ปีของฟิลิปปินส์จะไม่มีการปรับตัวใดๆเพื่อให้กลับเข้าสู่คุณภาพในระยะยาว สอดคล้องกับผลการศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลด้วยวิธี Granger causality test ที่พบว่าอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของอินโดนีเซีย และไทยไม่ได้เป็นสาเหตุให้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของฟิลิปปินส์เปลี่ยนแปลง แต่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลประเทศไทยกับประเทศไทยอินโดนีเซียมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงซึ่งกันและกันในลักษณะ Reverse causality